

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОЮЗ: (201) 451-2200
а Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 225. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЖОВТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY, and NEW YORK. FRIDAY, OCTOBER 14, 1977 No. 225 VOL. LXXXIV.

СОБОР УПЦ В ЗСА ВШАНУВАВ СВОГО ПЕРВОІЄРАРХА

Філадельфія (І. Соколий). — Десятий з черги Собор Української Православної Церкви в ЗСА, який відбувся тут з кінцем минулого тижня, проходив у значній частині під знаком 35-ліття архієпископської праці Первоієрарха цієї Церкви, П. Митрополита Блаженнішого Владика Мстислава. Завершенням цього пошанування був бенкет, який відбувся минулої неділі, 9-го жовтня, в приміщеннях одного з найкращих в місті мотелів „Маріот” після Архиєрейської Св. Літургії в катедральному храмі св. Володимира та з участю понад 500 осіб, які прийшли вшанувати свого Архиєпископа, не зважаючи на зливний дощ.

Митрополит Мстислав

Брук та зріст авторитету і престижу УПЦ в православному світі. Промови закінчили своє слово побажаннями Владиків Митрополитові багатьох літ, а публіка спонтанно відспівала „Многая Літ”.

Центральною точкою програми було вручення Шевченківської Грамоти Волі для Блаженнішого Мстислава від Українського Конгресового Комітету Америки. Це вручення довершили: проф. д-р Б. Гнатюк, представник СКВУ і віцепрезидент УКА, та члени Екзекутиви УКА д-р О. Білик та О. Базилевич. Слово з цієї нагоди виголосив д-р Б. Гнатюк, (Закінчення на стр. 4-й)

Округа УНС Твердого Вугілля змагається за нові організаційні успіхи

Франкфурт, Па. — Минулої неділі 9 жовтня, п.р. тут в Українському Клубі відбулися організаційні наради Округу УНС Твердого Вугілля — Шамокіну, місця заснування УНС. Народи відкрив і ними проводив голова Округу Тимко Бутрей, а обов'язки секретаря сповняла пані Галина Словик.

Відкриваючи наради, голова привітав присутніх союзників представників від семи Відділів, які прибули на наради, не зважаючи на лиху погоду. У першу чергу він привітав о. протопресвітера Гіларія Врублівського, який і розпочав наради молитвою, а відтак вітав голову сусідньої Округу Лігаві Веллі, голову ради пані Анну Гарас і голову округового організатора Степана Гавриша. Пані Галина Словик відчитала протокол з відбутих нарад в дні 6 березня ц.р., який з деякими додатками і висновками прийнято одноголосно. Від

так звітували про працю в їхніх Відділах поодинокі секретарі і представники Управ. а він сам дав загальний огляд праці Округу, головну інформацію про організаційну діяльність. Головою ради пані Анна Гарас в імені Округу Лігаві Веллі привітала присутніх, висловила подяку голові Тимкові Бутреві за запрошення на згадані наради і вкінці заклала всіх до посиленої праці в передконвенційному році і побажала Округу знову виконати свою квоту на 100 відсотків. Головний організатор Степан Гавриш привітав союзників північів о. протопресвітера Гіларія Врублівського і Петра Гелетія, який на протязі 33 років був секретарем 164 Відділу в Бервік, Па., а відтак висловив признання голові Округу Тимкові Бутреві та іншим членам Округової Управи, зокрема Іванові Петрушеві і Йосифові Чабанові за по- (Закінчення на стр. 4-й)

Надгудсонська Округа УНС зближається до виконання своєї організаційної квоти

Джерзі Сіті. — Одинадцять Відділів Українського Народного Союзу в Надгудсонській округі, дев'ять в Джерзі Сіті і два в Байоні, досі здобули вже в цьому передконвенційному році 92 нові члени, а що їх річна квота виносить 160 членів, отже потрібно їм ще 68 членів, щоб виконати свою річну повинність на сто відсотків — інформувала головний секретар Володимир Сохан на організаційних зборах Округового Комітету, які відбулися тут у приміщеннях Головної Капелі УНС минулої суботи, 8-го жовтня. Він, як і описав головний касир пані Уляна Дячук та в дебатах урядові Округу і Відділів висловили впевненість, що що мету при відповідній активності можна досягнути.

Говорячи про поодинокі Відділи Округу, головний секретар назвав їх в порядку їх організаційних успіхів. Першим є Відділ 25 (секретарка пані Квітка Стешук) із 21 новим чле-

ном, а далі: Відділ 70 (секр. М. Шеремета) — 17 членів, Відділ 287 (секр. Б. Ясінський) — 16 членів, Відділ 171 (секр. пані Стела Раш) — 13 членів, Відділ 270 (секр. С. Островський) — 9 членів, Відділ 170 (секр. пані Галина Гаврилюк) — 8 членів, один Відділ приєднав одного, а один ані одного нового члена.

Збори, про які мова, відкрив і ними проводив голова Округового Комітету п. Степан Островський, а протоколував секретар Осип Зубрицький. На початку зборів п. С. Островський поінформував про поважний моральний і фінансовий успіх традиційного вже в цьому році стейтського союзного Українського Дня, що його від років влаштовують в літні місяці в Українському Селі в Бавнд Брук Округу Комітету Відділів УНС стейту Нью Джерзі. Факт, що цього року кожна з цих Округів одержала з цієї президії 250 доларів на свої довголітній духовний

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ ВИБРАВ НОВУ ЕКЗЕКУТИВУ КУК, НАГОРОДИВ ЗАСЛУЖЕНИХ

Вінніпег (А. Курдидик, телефоном). — До новообраної Екзекутиви Комітету Українців Канади (КУК) — після виборів XII-им Конгресом Українців Канади, який відбувся тут від п'ятниці до понеділка, 7—10-го жовтня, увійшли такі особи: президент — а.с. Сергій Радчук; заступник президента — М. Данилюк (СУК Ветеранів), М. Вавришин (Об'єднання Українських Підприємців і Професіоналів), А. Качор (БУК), Наталія Когусяк (СУС), Л. Тихій (УНО) та І. Іванчук (ЛВУ); генеральний секретар — А. Яримович (СКВБ), скарбник — д-р П. Кондра (СУС); фінансовий секретар — І. Новосад (БУК), референт зв'язків — Ю. Гвоздунчик (УНО), організаційний референт — П. Башук (ЛВУ), координатор — В. Ребенюк (ОУП). До Президії автоматично входять ще голова Комітету Українців Канади Віра Бучинська, президент Шевченківської Фонду д-р І. Глинка та представник СУСК Т. Павлішин.

До Контрольної комісії КУК увійшли: Євгенія Михайлишин (БУК), В. Макаренко (СУС), П. Климиш (УНО), М. Когут (ЛВУ), д-р С. Роскоха (СКВБ), та І. Бардин (ОУП). Президію обрано в такому складі: О. Сливинський (Супільна Служба Українців Канади), пастор Р. Ковалевич (Українське Євангельське Об'єднання), І. Геврик (УНСОЮЗ), Н. Саверчук (УРСОЮЗ), о. д-р О. Баран (УВАН), І. Онуфрійчук (Інститут дослідів Волині), Ю. Гнатюк (Братство І-ої Української Дивізії), М. Липовещий (Спілка Українських Журналістів).

Під час останньої сесії Конгресу в понеділок вранці, на який були ще доповіді президента СКВУ о. д-ра В. Кушніра та генерального секретаря СКВУ М. Плавюка, була представлена Президія і Екзекутива КУК у повному складі зібраним делегатам.

На цій же останній сесії були відзначені Шевченківськими медалями заслужені своєю довголітньою працею для української спільноти в Канаді 22 особи, а саме: проф. М. Андрієвський, проф. О. Кушнір, мгр Е. Матіаскаш, д-р С. Роскоха, інж. М. Селешко, В. Ситник, ред. В. Солонинка, В. Макар, Євгенія Янівська з Торонто; д-р Б. Білаш, В. Г. Кома, І. Новосад, А. Павлик, Ірина Турквич-Мартинеш з Вінніпегу; мгр Р. Остапівський, Стефанія Пауш, Анна Прийма, а.с. П. Саварин і д-р Г. Харина з Едмонтона; та Галка Романчик-Ковальчук із Ст. Катеринс, Онт.; 22-ю Шевченківською медаллю відзначено померлого відомого і заслуженого українського парламентариста с.п. посла Антона Глинка і що медалью передано його родині в Торонто.

Нейтронна бомба — темою розмов на конференції НАТО

Барі, Італія. — Асоційований Пресс інформувало, що планувалася комісія НАТО, яка займається розробкою застосування в оборонних цілях атомової зброї, а зокрема нової, так званої нейтронної бомби, застановається тепер на доповідній конференції НАТО чи включити нейтронну бомбу у зброєний арсенал військ НАТО чи ні. Президент Джиммі Картер очікує на рішення планувальної комісії, щоб вислухати її опіні перед тим, як він дасть свою згоду на продукцію цієї бомби. Секретар оборони Гаролд Бровн заявив, що країни Варшавського Пакту, які знаходяться під контролем Советського Союзу продовжують розробувати свою військову силу і збільшувати продукцію конвенційної і атомової зброї. Бровн зустрічався недавно з міністрами оборони шістьох інших країн Північно-Атлантичного Оборонного Союзу. Атомову планування комісія НАТО складається з чотирьох постійних членів — ЗСА, Вели-

кої Британії, Західної Німеччини й Італії та трьох ротатійних членів, в цьому році — Бельгії, Данії і Греції. Президент Картер має вже підтримку обох палат Конгресу на продукцію цієї зброї, але продукція розпочнеться тільки тоді, як європейські держави, члени НАТО, дадуть свою згоду включити її у свою оборонну систему. Поки що Європа не вирішила ще цієї справи, а найбільше з рішенням затягає Західна Німеччина, на території якої знаходяться найбільші склади зброї, приналежності до військ НАТО. Протести проти продукції нейтронної бомби відбулися також в інших європейських столицях, включаючи сюди гострі парламентарні дебати в Бонні, столиці Західної Німеччини. Пресові агентства повідомляють, що італійська поліція поділяла безпеку приміщення, в якому планувалася комісія відбуває своє засідання, бо деякі ліві угруповування заповили демонстрації проти „смертоносного винаходу імперіалістів”.

В Рочестері помер о. крил. Петро Чавс

Рочестер, Н. Й. — В середу, 12-го жовтня 1977 р. тут помер на 95-му році життя о. крил. Петро Чавс, бувший парох с. Крунич біля Мостиськ в Західній Україні, душпастир в таборах скитальців Ляндек, Ліндаві і Лібергау в Австрії доволітній духовний

опікун та професор Духовної семінарії св. Йосафата в Вашингтоні, автор 376-сторінкової книги „У вирі життя” про рідні йому Мостиськ і Судовищенський час і місце похоронів будуть своєчасно подані в окремому повідомленні.

ДЕЛЕГАТИ ЗСА В БЕОГРАДІ ОБВИНУВАЧУЮТЬ СССР ЗА ЦЕНЗУРУ

Београд, Югославія. — Делегати З'єднаних Стейтв Америки на Європейській Конференції для справ безпеки і співробітництва по-новно обвинувачували Советський Союз і Чехо-Словаччину за порушення Гельсінкської угоди не тільки в ділянці непошанування прав людини, але також в інших ділянках, наприклад, стислий поліційний перевір-ці листів і цензурування іншого матеріалу, який висилається поштою не тільки за кордону, але також в наші країни. Ці цензурні практики, заявляли делегати ЗСА, суперечать не тільки прийнятим в Гельсінках постановам, але також політиці детанту, базованій на взаємному пошануванні свободи слова й інших свобод. Одним з випадків порушення Гельсінкської угоди є цензура листів, що надіслані до Рад Директорів. Пані Гюз вказувала при тому на відповідні параграфи Гельсінкського договору, які виразно забороняють цензуру приватних листів та інших посылки. Том Рестон описав, що обвинувачення пані Гюз було побудоване на ранішій заяві Роберта Бернштайна, який є президентом видавничої корпорації Рандом Гавз, що займається публікуванням праць академіка Сахарова. Рестон відмовився подати прізвища осіб, які мають тісне відношення до інших випадків порушення угоди на відтинку цензурування листів.

Відповідаючи на закид, советський делегат Борис Седов заявив, що часом пошта „не дописує” також в багатьох країнах на Заході. Голова американської делегації Артур Голдберг говорив знову про порушення прав людини в п'ятницю, 14-го жовтня ц.р. У своєму виступі він планує покликатися на особу Александра Подрабінєка, автора книжки про советську психіатрію, використану урядовими советськими чиновниками для політичних цілей. Слово забирали також інші делегати багатьох західно-європейських країн, які планують на протязі тижня обговорювати один за одним випадки порушення прав людини комуністичними країнами. Людські права все ще домінують на Конференції, бо, як заявив представник Бельгії, „людина не є об'єктом для державного знушення”.

Чехо-Словацькі втікачі змусили пілота осісти в Західній Німеччині

Франкфурт, Західна Німеччина. — Двоє чехо-словацьких втікачів, жінка і жінка, погрожуючи пілоту військовими, змусили його змінити напрям лету і осісти в Західній Німеччині на цивільному летовищі біля Франкфурту. Це вже шостий випадок від 1970 року, коли втікачі змусили пасажирські літаки чехо-словацької лінії осісти на території Західної Німеччини. Втікачами вия-

Усувають Іконостас з катедр в Перемишлі

(В. К.). — З Перемишля — Людова Польща — наспіла тривожна вістка, що теперішні „господарі” української католицької катедр св. Івана Христителя в цьому князюєму місті, Отці Кармеліти, почали усувати зі святилища іконостас! Святу Трапезу враз із заперестольною іконою, відмешковано непрямою пластикою заслоною, щоб з храму вірних не можна бачити, що новітні іконоборці руйнують історичну пам'ятку-іконостас. Ідеться про те, щоб усунути з нашої катедрі питоменості нашого східного українського обряду.

На інтерв'ю представників нашої Капелі в Перемишлі, парох нашої катедр і настоятель Отців Кармелітів заявив, що одержано дозвіл від урядових чинників усунути іконостас, бо „в ньому ки-нулись хробаки”. Розуміється, що це неправда, а йдеться про те, щоб нашу катедру поступово перемістити в нові костьол. Вірні нашої церкви в Перемишлі

Проф. Л. Добрянський переобраний на голову Американської Ради Світової Свободи

Вашингтон, Д. К. (УК-КА). — Проф. д-р Лев Е. Добрянський, президент УКА, був переобраний на голову цієї Американської Ради для Світової Свободи на річних нарадах цієї американської організації, що відбулися тут в готелі Капітал-Гілтон 4-го жовтня ц.р.

Рівночасно д-р Володимир Душин, член Екзекутиви УКА та редактор „Українського Квартальника”, був переобраний на члена Ради Директорів, а ред. Ігнат М. Білинський, секретар УКА, на вільного члена Ради Директорів.

В програму нарад входили відчитання протоколу з минулорічних зборів, звіти секретаря та касира, як теж звіти про різні проєкти Ради.

В 1977 р. ця Американська Рада організувала дві дуже успішні конференції в Вашингтоні — „ЗСА і СССР після детанту” та „Людські права після Гельсінк”. У першій конференції взяло участь 23 визначних американських та інших спеціалістів, включно з британськими парламентаристами та авторами. Друга конференція про людські права після Гельсінкських домовленостей стянула 15 спеціалістів, які говорили про людські права в СССР і Східній Європі. Кубі та комуністичному Китаї.

Цією конференцією проводив проф. Добрянський, а д-р Душин був одним з промовців-панелістів, який говорив про „Україну, Білорусь та народи Кавказу”. До важливіших акцій Американської Ради належать публікації, як напр. про значення Панамського каналу, „Міжнародний тероризм: комуністичний зв'язок”, яку приготували д-р Стефан Посони та Лін Буше. Рада також видає „Інтернешнел Дайджест” та „Інтер-Америкен Рев'ю” в англійській та єспанській мовах. Між запалюваними акціями, які були дискусійними на зібранні, були Београдська конференція та людські права, американсько-китайські відносини: розбросана конференція, повнеденні народи та надходження 20-річчя резолюції про повнеденні народи і т.п. Американська Рада також влаштовує семінари, симпозіуми та інші зібрання, переважно на університетському пожемі. Під час року Рада випустила багато заяв та пресових повідомлень і зобов'язала собі репутацію авторитетної організації в справах міжнародної політики Америки.

Проф. д-р Л. Добрянський

У НЬО ЙОРКУ ВІДБУВСЯ З'ЇЗД КРАЙОВОЇ АДУК-ЗСА

Нью Йорк. (Ж. Л.) — Тут у Домі ОВФронту відбувся 8-го і 9-го жовтня 1977 р. 3-тій Асоціації Діахів Української Культури в Америці, в присутності 29 членів АДУК та гостей і представників різних організацій. З'їздом провадила Президія у складі почесних членів д-ра Богдана Стебельського — голови Світової АДУК і НТШ в Канаді, та д-ра Михайла Кушніра, голови Президії д-ра Миколи Климишина з Детройту і секретаря п-і Валентини Юрченко. Про перший рік праці активізованої ДУК у Америці звітували: голова Крайової Управи ред. Л. Полтава, містоголово Ждан Ласовський, секретар Алла Давиденко. Членство АДУК у Америці зросло до 148 осіб, а під час З'їзду прийнято ще три нові члени: Василь Харука, який має найповніші збірки українських поштових значків, грошей, наліпок, упівських вишан, відзнак тощо, Марата Юсіма — до недавня режисера українських театрів у Києві, Віталія Лехтера — молодого журналіста, який прибув тут з Буковини, випускника Чернівецького університету. Про різноманітну культурну діяльність звітували на З'їзді голова Відділу АДУК у Північному Нью Джерзі інж. Любомир Калинич, голова Відділу в Нью Йорку реж. Михайло Яблонський, від членів АДУК у Йонкерс виступав Дмитро Мотрук, про діяльність Відділу звітував, у відсутності не здугого голови Ярослава Тарнавського, М. Климишин; зачитано письмові звіти голови Відділу АДУК у Піттсбургу ред. Павла Маренця, голови Представництва АДУК на далекий Захід ЗСА ред. Анастас Демуса; про діяльність членів АДУК у Вашингтоні, Д. К., доповідав д-р М. Кушнір, про активність членства АДУК у Чикаго писав

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ ОЖ ОЧСУ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — З нагоди 10-річчя Відділу Об'єднання Жінок ОЧСУ тут в неділю, 16-го жовтня ц.р. о год. 2-й по полудні в великій залі ОУФВ при 136 2-га севно, відбувся ювілейний бенкет з мистецькою програмою, в якій візьмуть участь письменниця Алла Косовська-Давиденко, співачка солістка Зеновія Лавришкова-Білик при фортепіановому супроводі маестра Володимира Гентіша, гумористка пані Климовська-Язичинська з Філадельфії, дівочий хор Осердеку СУМА в Нью Йорку „Жайворонки” і тріо бандуристів Давидівих. І головну доповідь на бенкеті виголосить голова ОЖ ОЧСУ мгр Уляна Целевич.

АКАДЕМІЯ В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Заходна Святоного Комітету, який діє під патронатом Відділу УКА тут в неділю, 16-го жовтня ц.р. о год. 4.30 по полудні в залі Української Централі, 240 Говп севно, відбувся Академія для відзначення 60-річчя Української Національної Революції і 35-річчя Української Повстанської Армії. У програмі: Анелі комбатантських організацій, вступне слово — д-р М. Бих, святочна промова — пор. Лев Футаха, хор „Прометей” з Філадельфії під диригентурою М. Дябоги і аккомпаньмент Г. Мазурук, пластовий співочий гурток „Кобза” — диригент А. Фарміга, оркестра ОСУМА — диригент О. Головацький і декламатор сумісць Б. Баран. Напередодні Академії в українських церквах будуть відправлені Служби Божі в наміренні українського народу.

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає свої права в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від мови, повертаючи їх автору, коли автор сам не виражає застеріг, долучивши задресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 85¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заслужена нагорода

Норвезький Нобелівський Комітет кілька днів тому повідомив, що Нобелівську Нагороду Миру за 1977-ий рік призначено організації Міжнародна Амністія, яка виступає в обороні прав людини, зокрема політичних в'язнів, по цілому світі. Міжнародна Амністія вповні заслужила на призначення цієї Нагороди Миру, бо, як відомо Нобелівський Комітет, „її заходи в обороні гідності людини проти насильства і поневолення доказали, що підставою світового миру мусить бути справедливість для всіх людей“.

І дійсно, як може одна держава, наприклад ЗСА, довіряти іншій, наприклад СРСР, в питаннях взаємного розбродження, торговельних зв'язків тощо, якщо американський уряд постійно бачить, що совєтські власті на кожному кроці порушують всі підставові права людини: політичні, національні, релігійні та загальнолюдські. Світовий мир може запевнити тільки взаємне довіря, а недовіря спричинює ворожнечу, яку може довести до воєнних конфліктів.

Міжнародна Амністія, яка розпочала свою діяльність 16 років тому повідомленням статті в британській газеті „Ді Обсервер“, в якій закликала до міжнародного зусилля в обороні прав людини, тепер має понад 100,000 членів у 107-ох країнах, тобто, є найбільшою організацією цього роду в світі. Проте, хоча Міжнародна Амністія протягом тих років зростає з маленької групи людей до великої і впливової організації, то її цілі і методи діяння, накреслені в заглавній статті 16 років тому, не змінилися. Автор статті, адвокат Пітер Бенсон, тоді писав: „Натиск опінії тої років тому довів до еманісації невольників. Тепер ми мусимо домагатися такої самої свободи для ума людини, яку вона раніше виборола для свого тіла“.

Сьогодні Міжнародна Амністія — яка виступає в обороні прав людини в усіх країнах світу, не зважаючи на те, чи в тих країнах при владі є демократичні уряди, чи диктатури лівого або правого напрямку, далі застосовує методу натиску публічної опінії на ті уряди. Застосовуючи ці уряди масовою кількістю листів в справі даного політичного в'язня, якого Міжнародна Амністія „адоптувала“, організація старастається довести до його звільнення, або прийняти до полегшення його долі. Міжнародна Амністія теж видає регулярні звіти про порушення людських прав в різних державах, що також має на меті мобілізувати світову опінію в обороні тих прав. Як відомо, Міжнародна Амністія була посередником у вимині совєтського політв'язня Володимира Буковського за лідера комуністичної партії Чиле, Луїза Корвальяна, а між „адоптованими“ Амністією політичними в'язнями у Совєтському Союзі знаходяться українці Валентин Мороз, Вячеслав Чорновіл і Оксана Попович.

Речники Міжнародної Амністії інформують, що протягом останніх 7-ох років та організація займала голос відносно справ 15,000 тисяч політв'язнів у різних країнах, половина з яких остаточно опинилася на волі.

Очевидно, що не тільки Міжнародна Амністія, а багато інших організацій ведуть наполегливу діяльність в обороні прав людини в усіх державах світу і їх акції теж спричинюються до звільнення цих полегшення долі політв'язнів. Розуміємо, що ці акції головним чином стосуються „в'язнів совісти“ у комуністичних державах, зокрема у Совєтському Союзі, бо там найбільше тих в'язнів і комуністичні власті є найбільшими порушниками всіх основних прав людини і хоча цюгоричну Нобелівську Нагороду Миру призначено організації Міжнародна Амністія, то в дійсності цим актом були відзначені і вшановані всі організації і установи та навіть поодинокі особи, які активно виступають в обороні прав людини.

Можна тільки прилучитися до голосу ексекютивного директора американського відділу Міжнародної Амністії, Дейвида Гока, який сказав, що хоча його організація „зворушена призначенням Нобелівської Нагороди“, то не буде дійсно „радіти і святкувати, аж поки вже не буде тортур і звірства, що їх тепер поповняють уряди в різних частинах світу“.

Володимир Мащків

БУДУЙМО НАШУ МАЙБУТНІСТЬ

Історія народів, яка існує тисячі років, учить нас, що нарід, який не хоче марно загинути, мусить не тільки оборонятися від „добрих сусілів“, що хотіли б його поневолити, а з часом зовсім злікувати в часом користь, але також думати про свою майбутність, укладати відповідні плани та їх реалізувати.

Дуже важливою справою, яка лежить про долю народу чи спільноти — це виховання молодого покоління. Тому на цю справу треба звертати якнайбільшу увагу усім членам народу, а в першу чергу провідним чинникам, бо від виховання залежатиме доля нашої спільноти. Тому не диво, що між нашими людьми постає вже на що тому дуже переконалим приповідка, яка каже: Наша майбутність буде така, якими будуть наші діти, а діти будуть такими якими ми їх виховуємо.

Мусимо одначе признати, що справа виховання наших дітей в тутешніх, теперішніх обставинах не належить до легких. Цим більше, що велика частина батьків, які мають молодших дітей, виховували їх в тутешніх обставинах, поза рідною землею і їм важко зрозуміти всі ті труднощі, які батькам, виховникам і вчителям, вимагають та всім іншим виховникам у їх важкій та відповідальній праці. На жаль, на слова закінчилося, бо до сі не було таких, щоб ці резолюції зреалізували і тим самим виховний журнал до сьогодні не побачив денного світла.

Виховний журнал мистив би поради для батьків, вчителів та всіх інших виховників. У ньому можна б обговорювати окремі труднощі, з якими зустрічаються батьки та виховники і містити дані про різні досвіди людей, які їх труднощі зуміли перемогти. Такий журнал був би допоміжним чинником виховних організацій молоді.

Він дуже причинився б до поборювання різних труднощів на виховному полі усім нашим провідним чинникам та тим самим допомагав би нашої спільноті зберігати своє „Я“ та старати на сторожі наших національних, релігійних, суспільних та громадських властивостей. Коротко, виховний журнал в дуже великій мірі причинився б до зберігання нашої спільноти, яку доля приневолила опустити рідну землю і яка живе в розсіянні у всіх частинах світу. Виховний журнал, добре і мудро редагований, не міг би бути без впливу на наших рідних, що живуть у москвській неволі, на рідних землях.

Тому вже найвищий час, розділу даймо слово Раді Української Школи при Консисторії Української Грекоправославної Церкви у Канаді, яка з нагоди нового шкільного року у вересні 1976 видала до священиків, місцевих шкільних комітетів та усього громадянства Заклик „За реорганізацію Рідних Шкіл“, у якому м. і. читаємо:

„Статистика Рідних Шкіл показує, що в деяких більших громадах, де ще недавно, два-три роки тому, була так гарна Рідна Школа, сьогодні її там немає. На питання, чому немає школи, відповідають, що діти їх громади вчащають на науку української мови в державній школі. Чи це для Вас і взагалі для нашої Церкви є вистачаючим? Наука дітей наших громадян української мови в державній школі не звільняє нас з обов'язків провадити Рідну Школу і в ній дбати про виховання наших дітей. У нас багато батьків не говорять дома по-українському, а бажать, щоб їхні діти вчилися поруч рідної мови багато іншого, що може дати Рідна Школа. Для успішного виконання завдань наших Рідних Шкіл шукаймо способів, як її реорганізувати. А даліше стараймося в кожній найменшій місцевості українського поселення закладати Рідні Школи, Курси Українознавства, Суботні Школи, навчання релігії українською мовою. Українська мова, мова серця і душі, мова пісні, стає мовою міжнародною для всіх українців, поселених у різних країнах континентів. Тільки українською мовою можуть порозумітися українці, що поселилися в європейських країнах, в Америці, Канаді, Венесуелі і т.д. А вже що найважливіше, тільки українською мовою поселені в різних країнах можуть порозумітися, виявити свої думки і почування з братами і сестрами, своїми рідними і знайомими, українськими науковцями, мистцями, робітниками і селянами, що проживають в Україні. Коротко кажучи — тільки українською мовою можна зрозуміти і зрозуміти українським народом і зрозуміти його думки і бажання. На питання: чи нам потрібно знати українську мову? — відповідаємо: потрібно, щоб духом бути з народом, та щоб бути повноцінним українською людиною з українським національним світоглядом та з українськими християнськими етично-моральними засадами...“

свої обов'язки і не все можуть всі свої обов'язки так виконувати, як цього вимагає правильне і гідне виховання власних дітей. Дуже важливим чинником у вихованні є рідні школи та церковні провідники. Однак так складається, що не всі вони і не все належно розуміють свою роль та не все приготували до солідного виконання своєї повинності та своїх обов'язків. Тому їм треба допомагати у розумінні їх обов'язку.

Заходять важке питання, хто і як може і повинен допомагати батькам, вчителям та духовенству у вихованні нашої молоді? Покоління, щоб вони сповняли свої обов'язки так, як повинні, та щоб тим самим число нашої спільноти не зменшувалося з кожним роком, а росло і розвивалося та щоб стало плінним прикладом для інших, як жити і поступати, щоб не зникнути з лиця землі в якомусь „перетоплюючому глечикі“.

Делегати Світових Конгресів Вільних Українців, головне ті, що обговорювали виховні справи, досконало все це знали і розуміли. Ухвалюючи повно всіляких резолюцій, схвалили теж, що конкретно потрібно видавати виховний журнал, який вміло редагований, допомагав би батькам, вчителям та всім іншим виховникам у їх важкій та відповідальній праці. На жаль, на слова закінчилося, бо до сі не було таких, щоб ці резолюції зреалізували і тим самим виховний журнал до сьогодні не побачив денного світла.

Він дуже причинився б до поборювання різних труднощів на виховному полі усім нашим провідним чинникам та тим самим допомагав би нашої спільноті зберігати своє „Я“ та старати на сторожі наших національних, релігійних, суспільних та громадських властивостей. Коротко, виховний журнал в дуже великій мірі причинився б до зберігання нашої спільноти, яку доля приневолила опустити рідну землю і яка живе в розсіянні у всіх частинах світу. Виховний журнал, добре і мудро редагований, не міг би бути без впливу на наших рідних, що живуть у москвській неволі, на рідних землях.

Тому вже найвищий час, розділу даймо слово Раді Української Школи при Консисторії Української Грекоправославної Церкви у Канаді, яка з нагоди нового шкільного року у вересні 1976 видала до священиків, місцевих шкільних комітетів та усього громадянства Заклик „За реорганізацію Рідних Шкіл“, у якому м. і. читаємо:

„Статистика Рідних Шкіл показує, що в деяких більших громадах, де ще недавно, два-три роки тому, була так гарна Рідна Школа, сьогодні її там немає. На питання, чому немає школи, відповідають, що діти їх громади вчащають на науку української мови в державній школі. Чи це для Вас і взагалі для нашої Церкви є вистачаючим? Наука дітей наших громадян української мови в державній школі не звільняє нас з обов'язків провадити Рідну Школу і в ній дбати про виховання наших дітей. У нас багато батьків не говорять дома по-українському, а бажать, щоб їхні діти вчилися поруч рідної мови багато іншого, що може дати Рідна Школа. Для успішного виконання завдань наших Рідних Шкіл шукаймо способів, як її реорганізувати. А даліше стараймося в кожній найменшій місцевості українського поселення закладати Рідні Школи, Курси Українознавства, Суботні Школи, навчання релігії українською мовою. Українська мова, мова серця і душі, мова пісні, стає мовою міжнародною для всіх українців, поселених у різних країнах континентів. Тільки українською мовою можуть порозумітися українці, що поселилися в європейських країнах, в Америці, Канаді, Венесуелі і т.д. А вже що найважливіше, тільки українською мовою поселені в різних країнах можуть порозумітися, виявити свої думки і почування з братами і сестрами, своїми рідними і знайомими, українськими науковцями, мистцями, робітниками і селянами, що проживають в Україні. Коротко кажучи — тільки українською мовою можна зрозуміти і зрозуміти українським народом і зрозуміти його думки і бажання. На питання: чи нам потрібно знати українську мову? — відповідаємо: потрібно, щоб духом бути з народом, та щоб бути повноцінним українською людиною з українським національним світоглядом та з українськими християнськими етично-моральними засадами...“

М. Лотоцький

ВІД АТЕЇЗМУ ДО БОГА

Філадельфійський тиждень „Jewish Exponent“ (23, вересня) помістив на своїх сторінках дуже довгий репортаж про життя й артистичні успіхи жидівки Алліди Круміної, яка жила весь час у Москві, там ходила до школи, там одружилася.

Аліда народилася 1941-го року, коли її батько був злікуваний під час одної із Сталінських чисток. Вона дві сестри, мама й тато жили в колективному помешканні з кількома іншими родинами. Всі користувалися одною кухнею і ванною, але її родина мала досить велику кімнату. Ще й нині пам'ятає, що як була дитиною, то одна жидівська 5-членна родина жила в кімнаті величезного лазні, який то в підвалі. В школі діти прозивали якись „паршиві жиди“, але тоді вона не розуміла того. Всі члени її родини були зовсім атеїстичні, етнічні різниці не мали ніякого значення для неї. Вже як ходила до школи, багато займалася малюванням. Її пошастило студіювати в москвській Академії модних дизайнів. Робила там артистичні дизайни з текстильних матеріалів, училася там малювати й рисувати, одначе треба було придержуватися соціального реалізму. Описля же п'ять років студіювала сцену, кінематографію, театральні декорації, дизайни костюмів, як теж укладання фірмових трюків. Як скінчила навчання з відзначенням, відіслали її до москвської Театральної Академії і до балету Малесина, щоб працювала як плянник кінематографії для трюх показів фільмів і для спорядження костюмів для коло 20 драм, балетів і опер, що їх все ще показують у СРСР. І все ще ходила до школи ніччю й одержала другий науковий університетський ступінь її

малюнок, маски, костюми, театральні декорації показували на виставках СРСР. Фільмовий директор Ігор Дімент, жид з походження (який тепер живе в Каліфорнії) пробував у неї зацікавлення для релігійних і експериментальних дизайнів. „Моя дитина про Бога стало дуже містичне, я над усе зацікавилася юдаїзмом. Ходила до синагоги і відчувала глибоку спорідненість з людьми доколя мене, полюбляла жінок, що сиділи окремо від чоловіків, і стала молитися перший раз у своєму житті. То був чудовий час для роздумувань над самою собою“. Тепер стала малювати й робити дизайни в абстрактній формі, зовсім інакше, ніж її вчили в школах. Її світогляд ширшав і мінявся, а це відбилося на її артистичних працях. „Коли Ігор Дімент змінив зовсім мій напрям малювання, він розбудив також багато питань у моїй душі. Я стала думати про Бога й життя і скоро відчувала сильно, що хотіла бути жидівкою, бажала мати Бога в моїй душі. І так я стала жидівкою, а це є дуже суцільна частина мого життя“.

Тепер кожний її малюнок має в собі релігійні символи. Так, наприклад, „талес“ графічно попереплетений в малюнку „Молитва“, на образі „Родина“ зображений батько з мексиканською шапкою й діти, що на підлозі розкладають якісьсь образки „Свічки сподів“, повні релігійних символів. „Спогади“, це образ скаркатураної пари, що живе собі полегеньки, а весь образ засіяний жидівськими зорями. Круміна була одружена з совєтським жидом і має дочку Олену. Розуміла, що не може далі малювати так, як у СРСР вимагають, тому її мрією було емігрувати з СРСР. Коли ж розвелася зі своїм чоловіком тому три роки, старалася здійснити цю мрію. Приїхала до ЗСА тому півтора року й живе у Філадельфії. Однак, все таки почувалася тут емігранткою й відчувала, що люди не дуже то приязні до неї. „Те, що я тепер жидівка, — так кінчала свою розповідь Круміна — скріплює мій світогляд і вже ніколи не буду малювати інакших малюнків“.

Міжпартійні дискусії та непорозуміння, про які часто читасмо в нашій пресі, не врятують наших дітей та не збудують світлої майбутності для нашої нації. Але може збудувати її спільна й добре продумана праця, яку треба кінчатися улаштувати і наполегливо її виконувати.

Виховний журнал може і повинен бути одним з тих важливих чинників, які спричинили б до продовження нашої життя поза рідною землею, бо як сказав один з провідних людей: „Упасти може і великий нарід, але загинути — тільки нікчемний“. Сподіваюся, що ніхто з нас не хотів би, щоб нас зарахували до нікчемних народів.

ЗБІРНИК ПРО ОЛЕНУ ТЕЛІГУ

Олена Теліга. Збірник. Редакція і примітки О. Жданович. Детройт- Нью Йорк-Париж. Український Золотий Хрест у ЗСА, 1977.

Життя її вклалося у 35 років. Народилася 1907, загинула 1942 р. За її життя не була опублікована ані одна окрема книжка її поезії чи прозових творів. Перебувала, — вже у дорослому віці, — кілька зигзагів, між ними — пізнє національне усвідомлення, захоплення націоналізмом і, в середині ОУН, перехід від однієї до іншої групи. Її особисті папери втрачені, поезії не відшукано, могли її не бути. Однак стала „пропагою духа“ багатьох мистців слова і мистців чину.

У 25-річчя її смерті вийшла найбільша з дотеперішніх публікацій (біля 500 стор.) про О. Телігу — збірка її творів і статей про неї. Ця найповніша книга все таки не є найповніша, бо не тільки не можна відшукати частини її неопублікованих творів, але не вдалося скласти її подробицю і її життєпису із-за, переважно трагічної, смерті осіб з її найближчого оточення.

Збірник розпочинається творами Теліги — її поезіями (стор. 11-53), прозою та публіцистикою (59-152). Ці розділи, які і усі наступні, супроводяться подробицями „Примітками“ редактора Збірника, що в окремій главі розростаються у студії — ключ до тексту Теліги.

Вміщені у Збірнику поезії були публіковані за життя Теліги. Упорядковані не повелось відшукати неопублікованих віршів, що зникли, сконфісковані у Києві 1942 року. Упорядник Збірника припускає, що таких неопублікованих поезій було „якийсь десяток“. Величезна втрата, якщо пригадати, що поезії збережені в її вміщені у книзі є лише 36.

Вартісний матеріал для пізнання світоглядно-мистецьких позицій Теліги творять її статті, доповіді, рецензії і листування (у підвідділі „Проза і листування“). Поезії О. Теліги збігаються з мистецькими й політичними прямицями окремих груп, що у 1930-их роках викристалізувалися на Західно-українських землях і в Чехії. Наголошування героїчного у житті, утвердження примату волі, деградування практичної праці, шукання мужніх провідників серед історичних постатей України і серед тогочасних вождів Західної Європи, — усе це було співзвучне ідеології ОУН і літературних середовищ „Вісника“ і „Правди“. Зокрема відгуки на розкознення у лоні ОУН шінні історичні політичні течії під час Другої світової війни. Не менш джерельні статті й листи Теліги з київської доби — як редакторки „Літаврів“ і голови Спілки Письменників.

МУЗИЧНЕ МАТІНЕ

(ОП) — Згідно інформації отриманих від управи 72-го Відділу СУА у Нью Йорку традиційний концерт молодих талантів „Музичне Матіне“ відбувся 13 листопада (неділя) о год. 3 по п. в Українському Інституті Америки, 1 Іст. 79 вул. у Нью Йорку. У склад комітету для влаштування цього вечора увійшли п. п. О. Процюк, К. Козуляк, М. Боднар і А. Бєзко.

Дбайливо упорядкована друга частина Збірника, де вміщено статті, спогади і навіть літературні твори про Телігу (двадцять вісім авторів). Ця частина розпочинається двома біографічними нарисами О. Ждановича, що на тлі життєпису, характеризують поетичну і публіцистичну спадщину Теліги. Один з нарисів, „На зов Києва“, має 50 сторінок.

У наступному розділі, „Літературно-критичні оцінки“, поруч із інформаційними, вміщено й літературознавчі фахові огляди. Між ними — витончений виклад статті В. Державина, Гр. Шевчука, Б. Бойчука і Б. Рубчака. Їхні есеї, переставляючи рамки оцінок творчості поетки, торкаються поетичних жанрів взагалі й жіночої творчості зокрема.

Книга завершується біографією, що охоплює понад 70 позицій, майже повний перелік статей про і видань творів Теліги.

Така побудова Збірника робить його доступним для читачів найрізніших зацікавлень, тож забезпечує йому належне поширення. У спогадах, статтях, листуванні, примітках вкраплені подробиці про багатьох осіб, між ними й визначних діячів тридцятих і сорокових років. Уточнені історичні події, закріплено побут деяких середовищ політичної еміграції, як Польщі, Прага, Краків, Варшава. Наші колеги Олег Ольжич, Самійло Підгірський, Максим Гри- ва, Сергій Кушніренко, Ніна Голубець, Василь Куриленко й ін. Найповніші, зрозумілі, інформації про родину Шовгенів (Олена Теліга з дому Шовгенів), та про Михайла, чоловіка Олени.

Редактор і видавці Збірника осягнули більше, аніж заплянували. Мета була: віднайти і віддати „поетку“ і „жінку“, що „сміла“, „навіки українською національною героїнею“. А виконалося — також і про романтику у житті, про „Вікна народів“ (за загальною редакцією Теліги). Створено опосередкований, романтичний образ людини, що вміла не тільки йти „крізь всі зневаги“, не тільки осягнути виплекану мрію — цю цінність в облені домі Києва, але й вміла „махнути рукою, розлізати вино“, та „радість давати і сміх“.

Жіноча радість, радужність життя, туга за кимось сильним, прагнення чину — у всіх поезіях Теліги. Про це саме, хоч і менш переколиво, у її статтях і доповідях. Про неї — у збірнику — розповідають, іноді з невідповідними неточностями, її друзі і знайомі. Між ними такі й близькі як (Закінчення на ст. 3-ій)

жень, до зануку традицій родинного життя до швидкого усамостійнення дітей. Давніше родинне життя спиралося на авторитет батька. Сьогодні цей авторитет не тільки зменшався, але багато справ вихованню з-під його рук... Для нас важливе те, що така сама природа родинного життя і такі самі внутрішні відносини мають великий вплив саме на формування душі дитини і на її таке чи інше ставлення до українства взагалі та його найважливішого викладача — української школи.

У січневому числі 1976 р. „Рідна Школа“ пригадає у вступній статті виступ цитованої уже нами п-ні Христі Кульчицької на форумі XI-го Конгресу УКА, у якому, ще тому чотири роки вона м. і. ствердила:

„Для нас українці школи українознавства мусять бути чинником дії. Наше суспільство мусить отворити очі і подивитися на завтрашній день нашого буття. Ми мусимо прийняти до відома великий занепад активності і дії українського суспільства, від якого українське шкільництво є залежне і проти цього занепаду спільно боротися. Однак ми боїмося бачити власні помилки, бо це нам дає справжній вимірювальний образ! А ми не хочемо його змінити. А на цьому терпять українська дитина-майбутній член нашого суспільства.“

Країна нашої поселення збрехала з нас рабів матеріального добробуту, а ідею ідентичності бере з собою кожний долар. Молоді батьки душаються у добробуті, українські Церкви не мають потреби припливу, а наші провідні одиниці витрачають свою енергію і громадський гріш на тзв. зовнішню політичну репрезентацію. А чи ви шановні пані і панове подумали над тим, кого ми будемо репрезентувати за недалеких десяти років!“

[Продовження буде]

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

МИРОСЛАВ СЕМЧУК

ТРИВОЖНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО ШКІЛЬНИЦТВА В АМЕРИЦІ

(4)

У цьому ж 66-му році на 37-ї делегатів Шкільної Ради у резолюції знову видвинено справу першого і головного імперативу: плекання рідної мови, рідної культури, зберігання національних і державницьких ідеалів, а все це може дати тільки українська школа. Там же заклика до українського духовенства і до керівних органів УКА до співпраці зі школами, бо досі УКА в цій справі нічого не зробив. В 1968 р. розвинулася дискусія над потребою перевірки і зміни шкільних програм, які в останніх 5-ох роках так перевірено і дещо змінено, а в 1972 р. шкільний сектор СКВОР поставив на обговорення проблему координації українського шкільництва, встановлення єдиного національно-духового профілю абсолютне українознавчих шкіл, єдиної програми та уніфікації шкільної системи та підручників.

Зі замітніших голосів у цій справі за останні роки треба згадати виступ молодого діяча на цьому відтинку п-ні Христі Кульчицької, яка у 1972 р. на пленумі XI-го Конгресу УКА виступила з доповіддю і авторитетно ствердила, що на всю нашу спільноту в Америці (приймим тільки число 500 тисяч а не мільйон чи більше) у всіх наших школах, на всіх курсах, у всіх організаціях, союзах ітп. всього 20,000 молоді. А де ж решта, отих мінімальних 10% від загального числа 500 тисяч, тобто очікуваних 50,000?

У вересні ц.р. інша дослідницька проблем нашого шкільництва д-р Леся Ткач зареєструвала на сторінках „Свободи“ цілу низку шкільних блячок, стараючись при цьому подати не тільки діагнозу, але і деякі рецепти на нашу застарілу недугу, яка загрожувє нам духовою смертю. Ще і ще раз до цього ж самого питання звертається цитована уже нами п-ні проф. І. Пеленська („На старі теми“, „Свобода“ за 5-го жовтня 1976 р.). А на закінчення цього

розділу даймо слово Раді Української Школи при Консисторії Української Грекоправославної Церкви у Канаді, яка з нагоди нового шкільного року у вересні 1976 видала до священиків, місцевих шкільних комітетів та усього громадянства Заклик „За реорганізацію Рідних Шкіл“, у якому м. і. читаємо:

„Статистика Рідних Шкіл показує, що в деяких більших громадах, де ще недавно, два-три роки тому, була так гарна Рідна Школа, сьогодні її там немає. На питання, чому немає школи, відповідають, що діти їх громади вчащають на науку української мови в державній школі. Чи це для Вас і взагалі для нашої Церкви є вистачаючим? Наука дітей наших громадян української мови в державній школі не звільняє нас з обов'язків провадити Рідну Школу і в ній дбати про виховання наших дітей. У нас багато батьків не говорять дома по-українському, а бажать, щоб їхні діти вчилися поруч рідної мови багато іншого, що може дати Рідна Школа. Для успішного виконання завдань наших Рідних Шкіл шукаймо способів, як її реорганізувати. А даліше стараймося в кожній найменшій місцевості українського поселення закладати Рідні Школи, Курси Українознавства, Суботні Школи, навчання релігії українською мовою. Українська мова, мова серця і душі, мова пісні, стає мовою міжнародною для всіх українців, поселених у різних країнах континентів. Тільки українською мовою можуть порозумітися українці, що поселилися в європейських країнах, в Америці, Канаді, Венесуелі і т.д. А вже що найважливіше, тільки українською мовою поселені в різних країнах можуть порозумітися, виявити свої думки і почування з братами і сестрами, своїми рідними і знайомими, українськими науковцями, мистцями, робітниками і селянами, що проживають в Україні. Коротко кажучи — тільки українською мовою можна зрозуміти і зрозуміти українським народом і зрозуміти його думки і бажання. На питання: чи нам потрібно знати українську мову? — відповідаємо: потрібно, щоб духом бути з народом, та щоб бути повноцінним українською людиною з українським національним світоглядом та з українськими християнськими етично-моральними засадами...“

Ось тільки один і то дуже важливий аспект справи, для чого потрібні українознавчі школи, чи Рідні Школи, навіть у Канаді, де у великій кількості державних (пришкольних) шкіл заведено обов'язкове навчання української мови, а проте істерхія Української Грекоправославної Церкви в Канаді б'є у дзвін тривоги, що поволі зникає там довгими роками практикована система рідних українських шкіл...

В. В чому корінь лиха?

Усі ці заторкнені вище справи, отже і поважне зменшення кількості учнів в українознавчих школах, і скількості шкіл, не кажучи вже про українську мову, якою нове покоління не хоче говорити або дуже не радо користується нею, створює нас перед серйозним питанням: в чому корінь лиха і як з ним нам усім боротися? На цю тему можна б написати цілу студію. Ми обмежимося тільки до діагнозу, поставленої нашою педагогічною пресою, зокрема офіційною Шкільної Ради УКА „Рідна Школа“, з якої зачитуємо три найбільш знаменні голоси: Ще у квітні 72 р. тодішній голова Шкіль

ЗБІРНИК ПРО ОЛЕНУ ТЕЛІГУ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Улас Самчук і Олег Штуть. Такі свідки п'юнаства і подружнього життя, як Марія Донцова і Галина Дашенко; такі спостережливі, як Ірина Палдох, Зоя Плітас й інші. Особливо авторитетні інформації М. Мухина та М. Гикавого.

Упорядник вишукував ці матеріали з майже неослаблених нині журналів і часописів, що виходили у 1940-их роках („Наша пошта“, Гайденав, 1946; „Сучасник“, Ульм, 1948; „Наш клич“, Буенос-Айрес, 1949; „Неділя“, Ашафенбург, 1946 й ін.). Окремих публікацій про Телі-

гу також вже нелегко роздобути, а між ними є „Поетка вогненних меж — Олена Теліга“ Дмитра Донцова (Торонто, 1953) та „Прапори духа; життя і творчість Олени Теліги“ (зредував О. Жданович, Буенос-Айрес, 1949).

Корисно вирізняється Збірник і зовнішнім оформленням: тверда обкладинка, дбайливе зшиття, пильна корекція. Ці якості однак не змушують погодитися з поважним недоглядом — невиготовленням покажчика.

І. К-ий

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щирі подяки

д-рові РОМАНОВИ КРАВЧУКОВИ

та

д-рові ЯРЕМІ ДУБИКОВИ

за дбайливу лікарську опіку під час

народин нашого сина.

ЛІДА та ІГОР ДЛЯБОГА

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ
НАРАДИ ОКРУГИ

відбудуться

в неділю, 23 жовтня 1977 р., о год. 2:30 по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 766 Стейт вул., Перт Амбой, Н. Дж.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття.
2. Звітомлення з праці Округи.
3. Обговорення передконвенційної організаційної кампанії, метою якої є придбати 2,500 членів до кінця року.
4. Справа неактивних Відділів.
5. Внески і запити.
6. Закриття нарад.

До участі в нарадах запрошуються всі члени Управ і делегатів останньої Конвенції слідуєччій Відділі УНСоюзу:

104, 155, 168, 209, 312, 332, 342, 344,
349, 353 і 372

Також запрошуються до участі в нарадах члени УНСоюзу.

В нарадах візьмуть участь:

Йосип Лисогір, головний президент УНС
Василь Оріховський, обласний організатор
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:Преосященний Архископ Марко
почесний головаКорнило Галушка
головаІван Бабин
касир

Дарія Оріховська — секретар

Редакційна Колегія КУК для
зорово — слухових матеріалів
відбула перше засідання

Вінніпер (КУК) — За фінансовою допомогою Міністерства багатокультурності в Оттаві і притисній співпраці з Департаментами Освіти провінцій: Альберти, Саскачевану і Манітоби, Центральна КУК перебрала відповідальність за переведення протягом найближчих 3-ох років повної перевірки і усучаснення першої частини виданих Централі КУК ще в 1969 році зорово-слухових матеріалів для навчання української мови в класах 7, 8 і 9

державних шкіл Канади.

В тій справі відбулося у Вінніпері 30 вересня 1977 р. перше засідання Міжпровінційної Редакційної Колегії, в якому взяли участь: д-р Б. Білаш — президент, пані С. Юрківська — автор, пані В. Марчук — спеціаліст, П. Куш — ілюстратор, і представники Департаментів освіти: В. А. Лазарук — Едмонтон, Ю. Г. Жеребецький — Саскатун і С. Юзвішин — Вінніпер. Від Централу КУК приймали участь: президент д-р С. Радчук і екзекутивний директор д-р С. Яр. Кальба.

Нова професійна сила

Вартість кожної національної групи, зокрема в ЗСА, заключається в кількості професійних, наукових і мистецьких одиниць, як також потенційних працівників пера. Чим більше таких одиниць у якійсь етнічній групі, тим більшою вона втішається пошаною, тим більший збуджує до себе респект.

Сьогодні нам приємно представити читачам нову професійну силу, українця д-ра Мстислава Андрія Петика, уродженця підкарпатського міста Калуша, Станіславської (Івано-Франківської) області.

Університетські студії він закінчив із „кум лавде“ у Лос Анджелесі, Каліфорнія (UCLA 1967 р. Ступінь магістра з психології одержав у Темпл університеті 1970 р. Від того часу працює як клінічний психолог у денному Психіатричному шпиталі Джефферсон університету у Філадельфії. Є членом Товариства Американських Психологів.

У червні 1977 р. Мстислав Андрій Петик одержав науковий ступінь доктора психології на Раттерському університеті в Нью Бронс-

Д-р Мстислав А. Петик

віку, Н. Дж. Небавом після цього д-р Мстислав А. Петик стає членом факультету Медичної школи Джефферсон-університету як інструктор Психіатричного відділу й одержує приватну медичну практику в Джефферсон-шпиталі.

Д-р Мстислав Андрій Петик, колишній відомий нам усім дуже активний пластун, є членом українських студентських організацій. Одружений, має двоє дітей — 5-річного сина і недавно народжену донечку; всі вони є членами УНСоюзу. Родина живе в околиці Вільямова.

В П'ЯТУ
РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ
ПЕРЕД
ГОСПОДА.
МОГО МУЖА

бл. п.

ДМИТРА ВАСИЛЬКЕВИЧА

яка то річниця припадає 28-го жовтня 1977 р.

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

Дня 28 жовтня 1977 р., о год. 7-й рано,
в укр. кат. церкві Непор. Зачаття
в Детройті;Дня 28-го жовтня 1977 р., о год. 7:30 веч.,
в кат. катедрі св. Володимира й Ольги,
Вінніпер, Канада;Дня 28-го жовтня 1977 р., в Римі, відправить
о. д-р Любомир Гузар;Дня 30 жовтня 1977 р., о год. 10-й, в греко-
кат. церкві Пресв. Покрови в Гермініс.Про ласкаві молитви за душу Покійного просять Родину,
Приятелів і Знайомих — опечалені:

ДРУЖИНА

ДОЧКА з Родиною

і два СИНІ з їх Родинами

Замість квітів на свіжу могилу

Дорогого і Незабутнього Друга

св. п. ред. Юліана Тарновича-Бескида

\$25.00 на Патріарший Фонд Т-ва Св. Софія

складають

Марія і д-р Михайло ЛОГАЗИ

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. д-ра Миколи Яківчик

складаємо 25.00 доларів

на НТШ у Сарселі.

Орися і Микола ГНАТЧУК

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої

бл. п. Анастасії Корчмарик

30.00 доларів

на Патріарший Фонд УАПЦеркви

зложили

Квітка СТЕЦЮК і

Юрко СТЕЦЮК з Родиною

В пам'ять Дорогого Швагра

бл. п. Миколи Черника

складаємо 500.00 доларів

на Патріарший Фонд.

Марія і Ярослав ВОЛОШИН

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Теодосія Стельмаха

складають 25.00 доларів

на Св. Софію — Патріарший Фонд

Балтімор, Мд.

Михайло і Анна ЗАХАРКІВ

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Дмитра Левчука

складаємо 25.00 доларів

на НТШ у Сарселі.

Орися і Микола ГНАТЧУК

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Олі Решитило

складаємо на НТШ у Сарселі:

Микола і Орися ГНАТЧУК \$25.00

Тарас і Меліта ГНАТЧУК 25.00

Всеволод і Христина ГНАТЧУК 25.00

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Галі Вонторської

складаємо 35.00 доларів

на НТШ у Сарселі.

Орися і Микола ГНАТЧУК

В Сороковий день відходу у вічність
нашого Найдорожчого і Невіджадуваного
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

ЯРОСЛАВА
ЯВОРСЬКОГОщо так несподівано і передчасно осиротив нас
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 15 жовтня 1977 р., о год. 8 ранку

в церкві св. Івана Хрестителя

при Сенфорд Авеню в Ньюарку, Н. Дж.

Кривних, Приятелів та Знайомих про молитви за спокій
душі Покійного, в глибокому смутку просять —

дружина — ОСИПА

син — ЮРІЙ з дружиною МАРІЙКОЮ

і син — АЛЕКСАНДЕР

У безмежному горю повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що
7-го жовтня 1977 року, трагічно згинув в Індії
на 30-му році життя

бл. п.

ЮРІЙ ЗЕНОН
МІШКЕВИЧ

студент медицини в Маніпал, Індія.

ПАНАХИДА відбудеться в четвер, 13-го жовтня 1977 року, о год. 7:30 веч., в по-
хоронному заведенні Музика і син в Чикаго, Іл.

ПОХОРОН в п'ятницю, 14-го жовтня 1977 року, о год. 10-й ранку.

У глибокому смутку:

дружина — ТАМАРА з донечкою УЛЯНОЮ

мама — ІРЕНА

тесті — ЛЮБОМИР і АННА КУЗИКИ зі сином ОРЕСТОМ

Ближча і дальша Родина в Чикаго і поза границею

НЕДІЛЯ,
16 ЖОВТНЯ 1977
Год. 5-та по пол.ФУТБОЛЬНІ
ЛІГОВІ
ЗМАГАННЯПлоща:
FARCHER'S GROVE
UNION, N.J.

Чорноморська Січ — Raritan S.C.

Склад: Фурман, Ю. Бакун, В. Бакун, Охрименко; Мельник, Колес, Д. Бакун, А. Бакун,
Гречний, Денисюк, Р. Фурман, Ганіч, Гродецький, Койл, Менеджер А. Гбур.
Тренер Ігор Чупенко.Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України
Відділ в Нью Йорку

власноу

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ
з нагоди 10-річчя Відділу

який відбудеться

в неділю, 16 жовтня 1977 р., початок бенкету год. 2-га по пол.
в Домі ОУВФ при 136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

Після бенкету мистецька програма.

У програмі беруть участь: письменники АЛЛА ДАVIDЕНКО; Бандуристи ДАНИЛІВ;
Співачка ЗЕНЯ БУНДЗЯК, аккомпанюмент ВОЛОДИМИР ГЕНТШ; Гумористка
КЛИМОВСЬКА-„ЯЗИЧИНСЬКА“ з Філадельфії; Хор СУМА „ЖАЙВОРОНКИ“.
Головну промову виголосить Мгр УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ, голова ГУ ОЖ ОЧСУ.

Лікар-офтальмолог і очний хірург

Д-р ЮРІЙ ПОПЕЛЬ

повідомляє, що

крім лікарської практики у Вільмінгтоні (Делевар)
ординус у Філадельфії на очному відділі
лічниць Темпл Університету.Приймає пацієнтів виключно в очних недугах для лікування
чи хірургії ока за попереднім домовленням.

1301 N. Harrison Street

Wilmington, Del. 19806

Tel. (302) 656-8867

Temple University Hospital

Dept. of Ophthalmology

3401 N. Broad Street

Philadelphia, Pa. 19140

Tel. (215) 221-3185

Т-во Українських Інженерів Америки

Відділ Нью Джерзі

запрошує Членів і Гостей до участі в

СХОДИНАХ

зі слідуною ПРОГРАМОЮ:

1. Доповідь д-ра ТАРАСА ШЕГЕДИНА — „Пошкодження очей у спорті“.
2. ГУПІРКА з д-ром ЛЕОНІДОМ ПЛЮШЕМ, інж. АНДРІЄМ ГРИГОРЕНКОМ і д-ром РОМАНОМ АНДРУШКОВИМ — Ресурси про успішну акцію звільнення та русифікації шкіл в Україні.
3. ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР при чаю та перекусі.

Час Сходин — Субота, 15 жовтня 1977 року,
год. 8:15 веч.Місце — Залі Української Православної
Церкви, 836 Lyons Avenue, IRVINGTON, N.J.

За Управу Відділу —

інж. ГРИГОР КУЗЬМА, голова

У НЬО ЙОРКУ ВІДБУВСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тулені на 3'їзді Відділи з Філадельфії та з Бостона, Н. Я.

В обговоренні звітів та з конкретними проєктами для пошуку праці вступили у першому й другому днях 3'їзду: рел. В. Левенюк, мгр Б. Берест, д-р О. Соколюшин, інж. Р. Степаняк, Д. Мотрук, письменниця Мирослава Ласовська, проф. С. Вожаківський, ред. Степан Желіський, М. Чорний та ін.

У вечірніх годинах з програмовою доповіддю виступав голова Світової АДУК д-р Богдан Стебельський із Торонта, докладно проаналізувавши стан української культури в окупованій Україні і за кордоном та закликаючи відповідні центральні установи у вільному світі звернути увагу на стан української мови, шкільництва і української національної культури поза межами застатку Москви. Д-р Михайло Кушнір зачитав філософський есеї на тему „Наша і культура“, стверджуючи, що „Україна великою мірою була створена українською культурою“ та що „Народження Наші є вислідом розвитку культури“ і що „В моменти кризи, окупаций — Україна завжди черпала силу спротиву з власної рідної культури“. Рел. Л. Полтава звернувши увагу на вислів З. Брандана — Провідника ОУН Ярослава Стецька: „Комплекс культури — один із найважливіших не тільки в програмі майбутнього, але і в сучасній боротьбі, бо він стосується суті духовності Наші“.

3'їзд виніс подяку Головному Уряду УНПоміч за пожертву 300 дол. на працю АДУК. Дирекції Спідки „Певніст“ у Чикаго за пожертву 250 дол. та 8-му Відділові ООЧСУ в Чикаго за пожертву 200 дол. Делегати 3'їзду вказували на факт, що багато культурних проєктів, у тому і в ділянці праці з молоддю, не можна здійснити через постійну велику фінансову кризу в АДУК і заклади відповідні інститути економічного характеру звернули на цю проблему увагу: „Тільки у повній співпраці світу економіки і вільної політики можлива реальна активізація і осяги в ділянці української національно-християнської культури, яку винищує в Україні окупант і яка є вже під загрозою на Заході“.

У великому вечірньому концерті взяли участь: юні бандуристи Школи Кобзарського Мистецтва ім. К. Мисевича під керівництвом о. С. Кіндзеряго, адміністратори п. М. Чорний і п. Лідія Саленко, які з хистом виконали твори їх мист. керівника та народні мелодії, в тому й надатки. Речитатив до „Бандуриста“ виконав Микола Кульбіда, виступали: Лідія Чорна, Христия Баранська, Ярослав Саленко, Марко Івасиків, Володимир Лехіський та Івас Лехіський в чудовій українській мові. З власними творами виступали поетеси Алла Косовська-Давиденко, Валентина Юрченко (твори для дітей), д-р М. Климишин — автор книги „Похід до волі“. Театральна Група при 1-му Відділі АДУК показала уривок із п'єси Михайла Яблонського з упівської тематики „Палають зорі“ у виконанні авторів та студентки-сумівки Іванки Кузів. Видатний соліст Корпорації „Українська Опера“ мавестро Лев Рейнгардт, в супроводі піаністки проф. Каліни Чічки-Андрієнко, обігравав слухачів трьома піснями та арією з опери „Богдан Хмельницький“ К. Данькевича. Відомий квартет „Каварана“ з Ірвінгтону, Н. Дж., який того ж дня виступав у Трентоні, у складі мист. керівника Михайла Шварца, Романа Ясевича, інж. Л. Калиничча, Степана Палки, під аккомпанімент молоді піаністки Дозі Сигіди, на вимогу слухачів виступили із наддатками. Після концерту відбулася товариська перекладка, що затяглася майже до півночі. Сцену концертної зали прикрашувала велика емблема ООЧСУ та образ колишнього голови АДУК

сл. п. мистця Володимира Ласовського.

Усно 3'їзд привітали: д-р Б. Стебельський від НТШ у Канаді та СКВУ, ексекутивний директор УКАА мгр Іван Базарко, об'єднавши тісну даліш співпрацю найвищої політичної репрезентації українців у Америці з діячами української культури; п-і проф. Меланія Байлова — від імені Українського Музичного Інституту в його 25-ліття, яка також поділилася турботами і проблемами УМІ, зокрема в Нью Йорку, де загрозливо зменшилася кількість дітей-учнів; голова ГУ Об'єднання Жінок ООЧСУ в Нью Йорку п-і Дарія Степаняк, учасниця довгої протестної гололодки українко перед будинком ОН, д-р Ол. Соколюшин — від МТШ і ТУ-БА.

Були зачитані письмові привіт від Гол. Уряду УНПоміч з підписом ред. Володимира Мазура, від Корпорації „Українська Опера“ з підписом президента солістки Галини Андрєєвої, від 2-го Відділу ООЧСУ з підписом голови Управн Б. Качора і секретаря Ст. Чуми, від довголітнього співробітника сл. п. д-ра Дмитра Донцова — дир. Михайла Гікачова з дружиною, від 92-річної найстаршої членкині АДУК п-і Євгенії Скасків із Вашингтону, яка прислала пожертву на діяльність АДУК, від письменника Степана Любомирського, письменника-сатирика Панаха Незабудька, д-ра Івана Овечка, від письменника д-ра Миколи М. Аркаса, який 3'їзд переслав підписаний привіт, як і п-і Євгенії Скасків, що визло-ровало після автокатастрофи, та не злужому кол. голови ГУ ООЧСУ мгр-ві Євгеніві Лозинському, за головування якого виходили із рамени ООЧСУ книги українських поетів і письменників.

Другого дня праці 3'їзду учасники і гості заслухали низку коротких доповідей та інформацій на тему української культури в її різних аспектах. Виступали: М. Чорний — про Школу Кобзарського Мистецтва з 77 учнями і 7-ма відділами, Ж. Ласовський — „Скарби української культури“, мистець К. Шонк-Русич — інформація про працю над книгою „Історія українського мистецтва в ілюстраціях“. Зачитано доповідь перешкодженого справами ред. І. Дурбака „Українська преса в Америці“. Інж. Р. Степаняк виступив із віршованою сатирою на московський культОбман, проф. С. Вожаківський говорив на тему „Запорожжє за Дунаєм“ і цензура, мгр Б. Берест поінформовав про працю Ін-ту Української Мови в 1950 р. та підготовку до видання „Поширеного правопословника“ на понад 120,000 слів. Л. Полтава інформовав про зростаючу Корпорацію „Українська Опера“ в Америці. На жаль, ці синтетичні доповіді та важливі інформації заслухало небагато людей (одні не прибули через погану дощову погоду, інші відійшли на виступ ансамблю „Калина“ з Торонта).

З незвичайним зацікавленням присутні вислухали розповіді про найновіші події і становили української мови, культури, зокрема журналістики, театру в окупованій Україні. Віталі Лехтера з Чернівців та реж. Марата Юсіма з Києва, заангажованого на режисера до Корпорації „Українська Опера“, запрошених до членства в АДУК.

Після обідньої перерви при більшій кількості присутніх схвалено з малою зміною зачитати головою Крайової Управи АДУК на Америку письменником Леонідом Полтавою Резолюції, у яких відмічено 5-ліття з часу посиленого наступу окупаційної Росії на українських культуротворців на Батьківщині та 35-ліття з часу створення героїчної УПА й ін. річниц та закликається Уряд през. Дж. Картера поширити змагання за права людини також на національно-державницькі

права кожного народу у світі.

Потім делегати й гості вшанували пам'ять видатного поета-вісниківця Євгена Маланюка, у 80-річчя з часу народження, речитативами його творів у виконанні п-і Марії Кудрин та реж. М. Яблонського і висвітлення прозорку з життя Поета, які опрацював мистець-фотограф Осип Старостяк, а вкінці мали одингодинний перегляд озвучених прозорку АДУК на тему „Українська Національна Революція“, 1914-1920 рр. та познайомилися з кількома фотодокументами з другої серії прозорку „УНР-революція“, що охоплюватиме роки 1930-1970, на яку тепер провадиться збірка фондів.

Комітет 3'їзду окремо подякував паням: Лесі Яблонської, Галині Полтаві, Марії Кудрин, Олі Шонк, Марусі Берест за велику безкоштовну послугу — підготовку товарищеских перекладів та зустрічей, а також виніс придатну подяку п. Михайлові Грицьков'яновичу, власником кол. „Львів мит маркет“ при 140 Перша есеню в Нью Йорку за шляхетний дарунок м'ясних виробів на 100 осіб тоді, коли АДУК зміг виплатити заледве 50 дол.

В залі 3'їзду відбувалися дводенні виставки: архівних історичних збірок пп. Харука та Ласовського, об-

разів п-і М. Ласовської і Т. Шумиловича, есмалі К. Шонка-Русича, Кобзарського мистецтва і книжкових видань членів АДУК. Виставки оглянуло близько сотні осіб.

Праця 3'їзду закінчилася молитвою, проведеною інж. Романом Степаняком, та спільним співом піснимоливити „Боже великий“.

3'їзд Світової Асоціації Дітяч Української Культури під керівництвом д-ра Богдана Стебельського відбувається в 1978 р. в Торонто, Канада. До того часу Крайова Управа АДУК у Америці діятиме в незмінному складі, але будуть кооптовані нові членни.

Український Літературно-Мистецький Клуб
136 2nd Avenue

Нью Йорк. — 3 Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що у п'ятницю, 14-го жовтня ц. р., о год. 7.30 вечора, у приміщенні цього Клубу, відбудеться інформативна доповідь очевиди Романа Купчинського на тему: „Як відбувався Конгрес Психіатрів в Гонюлюю“.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОЮЗУ!

Оказійно продам
кільканадцять оригінальних образів
НИКИФОРА

з більшої приватної колекції

Телефонувати (212) 889-8799

щоденно від 10 до 12 год. вранці або від 9 до 11 год. вечора

Вже появилася в продажу дуже вартісна книга
інж. Володимира Т. Несторовича„УКРАЇНСЬКІ КУПЦІ І ПРОМИСЛОВЦІ
В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ 1920-1945“

Видано коштом організованих українських купців і підприємців ЗСАМерикі і Канаді в 1977 р., об'ємом 342-ох сторінок.

Це історія українського купецтва і промислу між двома світовими війнами, що змальовує змагання галицької вітки Українського Народу до економічного відродження і самовистархальності серед тяжких умов польської окупації та її поважні успіхи на цьому полі.

Ця книга є першою появою з тієї господарської ділянки українського приватного сектора, що її автор, кол. редактор журналу „Торговля і Промисл“ у Львові, присвятив кілька літ праці для збирання матеріалів.

Це цікаве і корисне видання, як документ того часу, повинно найтися в кожній українській хаті.

Книжку можна набути в Секретаріаті Союзу Укр. Купців і Підприємців в Чикаго —

Ass'n of Ukrainian Merchants & Professionals
in Chicago

841 N. Western Ave., Chicago, Ill. 60622

та в українських книгарнях.

ПАЧКИ в УКРАЇНУ І СССР

через "MIRA" OVERSEAS EXPRESS SERVICE
53 Hoppers Road, London N21 3LN England

Англіські та Європейські Експортні товари.
1/К 3 шт. Воєнних Яел. Хусток-Шалів з тороками
150 X 150 см. Летунською Поштою \$ 83.75
2/К 3 шт. Воєнних Хусток, 1-ї якості, 80 X 80 см.
3 шт. Могерових Шалів, тороки, 43 X 177 см. \$102.20
3/К 3 шт. Воєнних Хусток, 1-ї якості, 80 X 80 см.
1 шт. Могеровий Шаль, тороки, 43 X 177 см.
3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суколки, усі кольори.
3 м. Воєни на жін. костюми, усі гладкі кольори.
3 м. Експорт. Воєнної матерії на чол. убрання,
1 шт. Бов. Светер, чол. або жін. зап. на гузики, \$230.00
4/К 6 туз. ниток д. шивання, ДМЦ, різні кольори,
2 шт. Воєнних Хусток, 1-ї якості, 80 X 80 см.
1 шт. Воєнний Вел. Хустка-Шаль, тороки, 150 см.
3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суколки, усі кольори.
3 м. Експорт-Воєнної матерії на чоловічі
убрання, \$184.90

СКОРЕ ДОРУЧЕННЯ З АНГЛІЇ, ВІДВОРЕЦЬ ПІЧОГО
НЕ ДОПЛАЧУЄ!

СОЛІДНА ОБСЛУГА!

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я прізвище

Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я прізвище

Адреса

Zip Code

На зміну адреси проситься обов'язково долучити 50¢

Округа УНС Твердого Вугілля...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

важні організаційні успіхи. Він заявив, що Округа має вже придбаних 103 членів і залишається ще придбати 37 для виконання річної квоти в передконвенційному році. Він даліше поінформовав, що Іван Петрун-цко, як секретар 78 Відділу, має вже придбаних 37 нових членів, Тимко Бутрей, голова Округи, який є секретаром 164 Відділу, вже придбав 25 членів, а Іосиф Чабан — секретар 242 Відділу, має придбаних 14 членів. Він також звернувся увагу і на Відділи, які за дев'ять місяців передконвенційного року ще не придбали ані одного нового члена. В дальшому головний організатор заборухи всі ділянки цистоти УНСОюзу, зокрема організаційну. Він інформовав, що за перших дев'ять місяців вже є придбаних 2,350 нових членів, забезпечених на суму понад 6,000,000 доларів. В минулому році в такому часі було придбаних лише 1,973 членів, себто на 377 членів менше. Відтак він говорив про фінансову господарку, Українську Будівлю, боргові зобов'язання, видавництво „Свобода“, Союзіку, фонд наглої потреби та інше.

Після доповіді відбулася оживлена дискусія, в якій забирали голос: Іосиф Чабан, Іосиф Сидор, пані Галина Словик, Тимко Бутрей, Іван Петрунцко, Адольф Словик, Іван Кудрич, о. Гіларій Врублівський і пані Анна Синська. Дискусіянтів говорили про Альманах 1977 року, в якому є мало англійських статей і пізно вийшов з друку. Щоденник „Свобода“ приходить спізнено, найбільше докорів дискусіянтів висловили адміністрації „Союзіку“ та висловили задоволення з впливів на Боргові Зобов'язання. Дискусіянтам відповідав С. Гавриш, при чому запевнив їх, що ювілейний Альманах „Свободи“ з її 85-річним ювілеєм, який

припадає на 1978 рік, буде виданий на час.

На закінчення нарад голова Округи закликав секретарів доложити усіх зусиль для придбання 37 членів, які ще бракують для виконання повної квоти, а як завадок на це передав С. Гавриш дві аплікації нових членів і при тому запевнив його, що не лише квота буде виконана на 100 відсотків, але всі 20 Відділів, приналежні до Округи, матимуть придбаних нових членів. Після молитви, яку провів о. протопресвітер Гіларій Врублівський, голова Округи запросив учасників наради на перекладку, яку приготував секретар 242 Відділу Іосиф Чабан з дружиною Анреїкою.

В зв'язку з тим, що почесний голова Округи Михайло Гентош поважно хворів, присутні вирішили відвідати його в місцевості Делено, Па., і побажати швидкого видужання.

До делегації вийшли голова Округи Тимко Бутрей, головна радна пані Анна Гарас, головний організатор Степан Гавриш, союзний піонер Петро Гелетій і Іван Кудрич. Для хворого Михайла Гентоша це була мила несподіванка, а тим більше, коли йому відповіли Моголістів з нагоди його уродин, які припадають 13 жовтня ц. р. і коли йому скінчилися 86 років творчого життя. До глибини зворушення Михайло Гентош дякував несподіваним гостям і заявив, що він гордий з того, що Округа Твердого Вугілля добре працює.

Михайло Гентош є одним з найстаріших піонерів союзної праці в колісці народження Союзу. Він понад 40 років був секретаром 305 Відділу, до якого приєднались сотні нових членів. Він також на протязі 20 років очолював Округу Твердого Вугілля, як її голова, а тепер від двох років є почесним головою.

Надгудсонська Округа УНС...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

організаційні потреби та що поважну суму асигновано на культурні і харитативні цілі, як і привабливість на цьому Дні понад дві тисячі осіб, свідчать про її успіх.

Працю і стан Округи на тлі розвитку цілого УНСОюзу в організаційній та інших ділянках з'ясував, як уже згадано, головний секретар Володимир Сохан, присвятивши опису головну увагу виснаженням про схваленні вже три нові роки забезпечення в УНСОюзі, які ввійдуть в життя після поладження деяких формальностей.

Прийнята на цих нарадах пані Уляна Дячук, головний касир, поінформувала насамперед про фінансовий стан і розвиток УНСОюзу, підкреслюючи, що при всіх мільйонах доларів найбільшим багатством УНСОюзу завжди були й є сьогодні його членів. Пані Дячук в дальшому поінформувала про поодинокі акції УНСОюзу: харитативну (поводили в Джонстанві) едукативну (понад сотня степнів для студентської молоді) допомогово-оборонну (акція у Вашингтоні та інші в обороні українських політ-в'язів в СССР), що їх УНСОюз проводить власне завдяки своїм членам і фінансам.

Ред. А. Драган говорив коротко про ризальну вартість кожного нового члена в УНСОюзу в наших змаганнях за волю і незалежність нашого народу на Батьківщині та за наше місце в американській демократії.

Сурма Books
11 East 7th Street
New York, N. Y. 10003
По мед в гуртовій ціні, щоб Вам було солодко цілу зиму, кличте мене до хати:
(201) 327-6072
М. Сурмач

ТАРЗАН, Ч. 7836. Розповідь Дона

Чув я про людей, які бажають втекти від реально-го життя... Але чому вродлива і багата дівчина оточує себе зброєю і вояками...

СОБОР УПЦ В ЗСА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

підчеркуючи вклад Митрополита у Першій та Другій Світовій Конгресі Вільних Українців та у працю керівних органів СКВУ. Д-р Б. Гнатюк відчитав текст Шевченківської Грамоти Волі, в якому Український Конгресовий Комітет ствердив великі заслуги і осяги праці Ювілята не тільки на церковній ниві, але також і на громадському полі.

Після представлення почесних гостей за президіальним столом, між ними представників УНСОюзу: д-ра І. Скальчука, головного контролера, та Івана Овечкиного, головного радного, почалась точка привітів. Першим до привіту покликано д-ра Івана Скальчука, представника Головного Екзекутивного Комітету УНСОюзу, який в своєму слові підкреснув правильний шлях УПЦ, що його вказали Всеукраїнська Церковна Рада в 1920 та перший Собор УАПЦ в 1921 своїм історичним рішенням про зрівняння з московською Патріархією і про встановлення УАПЦ. Підчеркнувши знищення обох Українських Церков, Православної і Католицької московським окупантом в Україні, промовчав уривався на довголітній — 35-літній — архиєпископській праці і зложив побажання Ювілятові від Головного Уряду УНСОюзу, щоби „далекосягли в наслідки намагання об'єднати всі православні юрисдикції в одну Українську Православну церкву унітарним новим успіхом“.

На потреби Собору і на потреби УПЦ д-р І. Скальчук передав від УНСОюзу чек на суму 1,500.00 доларів. Черговими промовцями з привітання були: інж. Лідія Дяченко від СФУЖО проф. І. Замша від УВАН, сотник Сердюк прочитав привіт від хворого ген. хор. П. Шандука, проф. д-р Р. Максимович вітав Ювілята від Крайової Уп-

рави НТШ та рівночасно передав грамоту НТШ, якою Ювілят був встановлений почесним членом НТШ, А. Мишко, голова Крайової Платової Старшини, зложив привітання від платової молоді, д-р Криволап — привітання від молодечої організації ОДУМ, Е. Попіль — привіт від Українського Робітничого Союзу, А. Никончук — від Української Народної Помочі вітав Ювілята і зложив даток — 250 дол. Коротке, але зворушливе слово вголосив семінарист, студент теологічної семінарії Партикевич, дар від сестрички при кафедрі св. Володимира зложила пані Березовська, а дар любови від священників і вірних зложив о. протопресв. Б. Желєхівський.

У мистецькій програмі солістка Марія Ясинська Мурована виконала три пісні при аккомпаніменті Р. Гейдоса під довгі оплески публіки. Олія Трипуненко зворушила публіку декламацією вірша Л. Пилипенка, присвяченого Ювілятові, а чоловічий хор „Прометей“ проспівав три пісні: „Услухи Господи“, „Карпати“ та „Ой, у полі на роздолі“. Коли зворушений Ювілят вийшов на сцену і подякував виконавцям, оплескам публіки не було кінця.

На закінчення Блаженіший Митрополит Мстислав у своєму слові подяки розказав дещо про свій життєвий шлях, про ті спонукі, що привели його присвятитись архиєпископській праці, про політичну діяльність в Польщі в обороні Української Православної Церкви на Холмщині, Підляшші і Волині.

Відповіданням „Ще не вмерла Україна“ закінчено цей величавий бенкет.

РОЗШУКИ

ДМИТРО ВІЗНИЦЯ
пошукує
ІВАН ШИНКАРЧУКА.
Він живе в Аргентині, в Буенос Айресі. В дуже важній справі прошу відізнатися. Моя адреса:
DMYTRO WIZNYCIA
19 Alexander Street
New Brunswick, N.J. 08901
U.S.A.
Аргентинські газети прошу передрукувати.

REAL ESTATE

7 акрів землі, прекрасний потік, 500' фронту. Ціна \$7,000.
70 акрів землі, гірський потік, фронт до асфальтової дороги. Ціна 750 дол. за акер.
Новий, 7 кімн. дім, три акри землі, високо положений. Ціна \$50,000.

STEPHAN OLEKSIW
Licensed Real Estate Broker
Rock Haven Rd., P.O. Box 348
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel. Kerhonkson (914) 626-7692

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ

НА ФЛОРИДІ
придбайте ділянку під хату.
50 x 110 від \$5,000
85 x 120 від \$7,500
100 x 110 на 2 родини \$10,000

НОВІ ХАТИ
5 кімнат, лазничка, гараж, від \$25,500.
7 кімнат, 2 лаз., гараж на 2 авта від \$40,500.

SUNNYLAND REALTY
Stephen Kowalchuk — Realtor
855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
(305) 886-3060

РІЗНЕ

ПОШУКУЄТЬСЯ
УМЕБЬЛЮВАНУ КІМНАТУ на одну особу. 1 1/2 кімн. апартаментів з електрикою. Окремий вхід. Спокійна околиця в Бронксі. Тел. в тиждні від 7-9 веч. (212) 547-2417

FUNERAL DIRECTORS

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ІЦІРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Такж займаємося похоронами на цвинтарі в Вавид Врукі і перенесенням тілних останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в БРОНКС, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568